

Ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας στον Ι.Ν. Μεταμορφώσεως Thomastown

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Με ιεροπρέπεια και λαμπρότητα εορτάστηκε στην Αρχιεπισκοπική Περιφέρεια Νορθ-Κόουτ της Βικτώριας η μεγάλη Δεσποτική εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού. Των λατρευτικών εκδηλώσεων στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του προαστίου Thomastown, προέστη ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, ο οποίος πραγματοποιεί ποιμαντική περιοδεία στις Αρχιεπισκοπικές Περιφέρειες Νορθ-Κόουτ και Μελβούρνης.

Την παραμονή της εορτής, Παρασκευή 5 Αυγούστου, τελέστηκε ο Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου κ. Μακαρίου, πλαισιωμένου από τους Θεοφιλεστάτους Επισκόπους Σωζοπόλεως κ. Κυριακό και Κερασούντος κ. Ευμένιο, τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Νικοπόλεως κ. Θεμιστοκλή, του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, και από κληρικούς της Περιφέρειας Νορθ-Κόουτ. Παρέστη, μεταξύ άλλων, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στη Μελβούρνη, κ. Εμμανουήλ Κακαβελάκης.

Την κυριώνυμο ημέρα της εορτής, Σάββατο 6 Αυγούστου, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας, πλαισιούμενος από τους ίδιους Αρχιερείς και τον Ιερό Κλήρο, χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της πανηγυρικής Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας. Κατά τη διάρκεια δε της Θείας Λειτουργίας, χειροθέτησε σε Πνευματικό-Εξομολόγο τον Ιερατικώς Προϊστάμενο της Ενορίας Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Thomastown, π. Γεώργιο Φράγκο, τον οποίο επαίνεσε για την αφοσίωση και τον ζήλο του και αναγνώρισε ότι συνεχίζει επάξια το έργο του προκατόχου του, του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου κ. Ευμενίου.

Κατά το κήρυγμά του, παρουσιάζοντας και αναλύοντας, εν πληθούση εκκλησία, τα κυριότερα σημεία του γεγονότος της Μεταμορφώσεως, ο Σεβασμιώτατος επικέντρωσε στη στάση των τριών Μαθητών που συνόδευσαν τον Χριστό στο όρος Θαβώρ: του Πέτρου, του Ιακώβου και του Ιωάννη. Παρότι οι τρεις αυτοί Μαθητές

έγιναν μάρτυρες της Μεταμορφώσεως και διαπίστωσαν ότι ο Χριστός είναι ο αληθινός Θεός, σαράντα ημέρες αργότερα, όταν Εκείνος οδηγούταν στη σταύρωση, οι αντιδράσεις τους ήταν εντελώς διαφορετικές: Ο Πέτρος φοβήθηκε, δέιλιασε και αρνήθηκε τον Κύριο· ο Ιάκωβος κράτησε μια χλιαρή, αδιάφορη στάση· ο Ιωάννης ήταν εκείνος που μέχρι τέλους παρέμεινε κάτω από τον Σταυρό, μαζί με την Παναγία.

Αφού περιέγραψε γλαφυρά τις συμπεριφορές των τριών Μαθητών, δίδοντας έμφαση στην υπομονή, την πιστότητα και την αφοσίωση που επέδειξε ο Ιωάννης, στη συνέχεια ο Αρχιεπίσκοπος επιχείρησε μια αντιστοίχιση με τις κυρίαρχες συμπεριφορές που υιοθετούν οι άνθρωποι της εποχής μας έναντι του Χριστού και της Εκκλησίας. Διέκρινε, κατά πρώτον, την κατηγορία στην οποία ανήκουν όσοι αμφισβητούν και αρνούνται τον Χριστό, κατά δεύτερον, την κατηγορία εκείνων που δηλώνουν μεν ότι πιστεύουν, αλλά δεν ενδιαφέρονται να συμμετέχουν στην εν Χριστώ ζωή, και, κατά τρίτον, την κατηγορία όπου ανήκουν όσοι ακολουθούν το παράδειγμα αγάπης και αφοσίωσης του Ιωάννη. Τούτων δοθέντων, ο Σεβασμιώτατος σημείωσε την πρόκληση που ανακύπτει, να αναρωτηθεί ο καθένας μας σε ποια από τις ανωτέρω κατηγορίες εντάσσει τον εαυτό του, και συνέχισε παροτρύνοντας πατρικά όλους να αντλούν έμπνευση από τον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο, ώστε να έχουν ως βασική και κυρίαρχη προτεραιότητα στη ζωή τους τον Χριστό.

Εξάλλου, η μεγάλη Δεσποτική εορτή της Μεταμορφώσεως, όπως παρατήρησε ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας, συνιστά πρωτίστως μία πρόσκληση «να δούμε τον Χριστό, να Τον γνωρίσουμε και να μεταμορφωθούμε εμείς». «Με το γεγονός της Μεταμορφώσεως εγκαινιάζεται μια καινούργια σχέση μεταξύ Θεού και ανθρώπου», υπογράμμισε, μεταξύ άλλων, και ενθάρρυνε τους πιστούς να αποκτήσουν προσωπική σχέση με τον Χριστό.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, παρατέθηκε εορταστικό γεύμα στην αίθουσα της Ενορίας.

Image not found or type unknown

